

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 28. Actum de tollendo dissidio Papam inter & Polonos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII. rientiſis Presbyter Cardinalis titulo S.
A. C. 1737. Sabinæ. Hic quidem hoc anno cum
 ceteris creatus erat Cardinalis, pri-
 mum tamen die vigesima tertia Junii
 anni ſequentis publicatus. Ceterum
 Delcio ad Purpuram eveſto, cum
 prius apud Franciæ Regem Apoſto-
 licus eſſet Nuntius, Pontifex Bede-
 Montium Avenionenſem Pro-Legatum
 eidem ſubrogavit, quem tamen Rex
 acceptare renuit, ſed Lercarium Ab-
 batem, cui Avenionenſis Legatio jam
 erat demandata, Nuntium in Gallias
 decerni petiit: Non deerant tamen
 Clementi Pontifici Maximo tam valide
 rationes, ut his permotus Rex Bede-
 Montii nominationem ratam haberet.
 VII. Carolus Rezzonicus, Venetus,
 S. Rotæ Romanæ Auditor, Cardina-
 lis Diaconus primo Tit. S. Nicolai in
 carcere Tulliano, & poſtea Presbyter
 Cardinalis Tit. S. Mariæ in Ara cœli.
 Hic anno 1758. die ſexta Julii in Papam
 electus, nomen Clementis XIII. ſu-
 ſumpſit.

§. XXVIII.

*Actum de tollendo diſſidio Papam in-
 ter & Polonos.*

*Vid. Tom.
 74. p. 39.*

Postquam Augustus III. Poloniæ Rex
 ſolium ſuum non modo omnium ſer-

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

me Magnatum obsequio, sed potissimum propria sua clementia firmaverat, primas eo curas intendit, ut dissidia adhucdum ferventia cum exteris Principibus componerentur. Eo fine ad diem octavam Julii Fraustadii *Senatus Consilium*, ut vocant, celebrari præcepit, in quo de hisce quinque articulis seriam consultationem institui jussit I. qua via contentio ob prætensum jus Patronatus a summo Pontifice mota feliciter ac penitus finiri queat? II. quodnam tempus proximis Regni comitiis certo præfigendum sit? III. Quid Ruffiæ Imperatrici & Sultano respondendum sit, petentibus, ut sibi locum in Polonia pro celebrando pacis conventu assignaretur IV. quomodo a Neapolitano Rege solvendæ pecuniarum summæ sint repetendæ? V. Ac denique quæ rationem militum conscriptiones, quæ ab exteris Principibus in Regno factæ sunt, præpediri valeant? Circa hæc capita Congregati Episcopi ac Proceres concluderunt. I. Sendomiriensi Palatino injungendum, ut cum summi Pontificis Nuntio de dirimendis omnibus controversiis ageret. II. Consueta Regni comitia proximo anno esse celebranda. III. Ad proximum Conventum ablegandum esse Polonicum Ministrum, qui Carlowicensem pacem omnino factam, tectam-

Sæc. XVIII.

A. C. 1737.

tectamque servari urgeret. IV. Negotium de solvenda pecuniarum summa Cujaviensis Episcopi & Vincenti Abbatis dexteritati ac solertiae esse relinquendum. V. Exteros militum selectus tam lenitatis, quam severitate via esse cohibendos.

§. XXIX.

Protestantium querelæ ad Cæsarem.

Quamvis Carolus VI. Imperator illis subditis suis, qui Lutheri & Calvinii commenta profitebantur, liberum Religionis exercitium, & ex Austria in Hungariam emigrandi beneficium indulgisset, non deerant tamen ex illis nonnulli turbidæ indolis homines, qui nescio quibus acerbis vexationibus se in odium sectæ suæ a Clero opprimi quererentur, eoque fine per Principum Protestantium Legatos, suosque deputatos Viennæ identidem clementissimi Imperatoris aures pulsarent. Equas esse horum querelas eo minus sibi persuadere poterat Carolus, quo frequentius ipsimet Emigrantes literis suis testati fuissent, se plena Religionis libertate, rerum abundantia, omnibusque tranquillæ vitæ commodis in Transylvania frui, & ab ipsis Cæsareis Administris